

Marie Dørup Olesen er studerende ved RUC, tidl. Roskilde-formand for den socialdemokratiske-baserede studenterorganisation Frit Forum og kommentator i RÆSON

Marie Dørup om ugen i dansk politik: Forberedt på ballade - den enestående Birthe Rønn Hornbech

Igår stillede Birthe Rønn Hornbech i sin Politiken-kronik de helt centrale nødvendige essentielle spørgsmål: *"Hvorfor stoppe ved dommeres påklædning? Tørklædet må vel så også forbydes for anklagere. Og hvorfor ikke også for forsvarere? Hvordan kan man være sikker på en kvinde med tørklæde som beskikket forsvarer? Og hvorfor stoppe ved kvinderne?"*

Hun peger på, at det ikke giver mening at lovgive mod kvindelige dommeres eventuelle brug af tørklæde. Og slet ikke, når man har en stærk tro på det liberale samfund, liberale rettigheder - og både et land og en regering, der tilslutter sig de europæiske menneskerettigheder.

Men Birthe Rønn skriver ikke bare om brug af tørklædet. Kronikken er samlet set en implicit kritik af regeringens standpunkter på udlændingeområdet og det evindelige nødvendige samarbejde med DF - der igår udtalte at "på mange stræk er vi antimuslimere". DFs eksistensgrundlag er udlændingepolitik - foruden en særlig sympati for pensionister og kæledyr. Og det er udlændingepolitikken, der binder regeringen og DF sammen.

Snart er der nogen - sikkert en fra DF eller Socialdemokraterne - der vil kalde den danske udlændinge- og integrationspolitik for et udtryk for *sammenhængskraft*.

Intet kunne være mere paradoksalt. Og ude i verden kunne Danmark ikke blive mere grinagtigt - en nation fuld af sammenhængskraft, udstyret med verdens strammeste indvandrerlovgivning! En nation, der nu påtænker at lave officielle forbud mod brug af tørklæde, i et embede, hvor opgaven er at opretholde retten til at vælge frit, og frihedne fra indblanding!

Birthe gør det rigtige, endda med et hav af politisk indsigt - hun demonstrerer, at hun er minister for et område, hvor hun har beslutningsautonomi indenfor sit ressort - endda efter en helt særlig dansk regel. Statsministeren kan lovgivningsmæssigt simpelthen ikke gå ind på Birthe Rønns ressort.

Beslutningsautonomien ser vi dog sjældent demonstreret. Der er to årsager. Dels statsministerens allestedsnærværende og kontrollerende facon. Dels ministerholdet: det er almindeligt kendt, at ministre, der mener for meget, ikke længe er en del af Statsministerens hold.

Dét kan et ægte holdningsmenneske, som Birthe Rønn, naturligvis ikke leve uproblematisk med. Hun er en af de få i dansk politik, der endnu siger sin mening, uden at spørge om lov.

Da Anders Fogh udpegede hende efter regeringens genvalg i november 2007, præsenterede han med hende en "Connie". Connie Hedegaard emmer af holdninger, faglig ekspertise, stor ideologisk vilje og tro. Connie stiller ikke op til hvad som helst og er efter sigende "ej blot til pynt". Imidlertid er det længe siden vi har hørt fra Connie - på trods af, at der har været markante besparelser på miljøområdet. Men hun er vel bare ved at gøre Klimatopmødet næste år til sit eget, så Fogh ikke indtager scenen alene som under det danske EU formandskab i 2002?

Birthe Rønn har ikke brug for at indtage en scene. Det har hun allerede. Hun er stort set den eneste, der ikke finder sig i hvad som helst - og, som demonstreret, slet heller ikke fra pressen. **Måske ville pressen blive mere værd, hvis alle ministre gik i Birthe Rønns fodspor? Det eneste, hun kræver, er, at man er forberedt.** Og det er Birthe Rønn selv.

I RÆSON3 har Marie Dørup Olesen skrevet: "Den spanske model": [Med RÆSON3 udkommer magasinet i nyt kæmpeformat \(24 x 34 cm\)](#). Køb magasinet i løssalg til 199 kr. hos boghandlerne (fx hos [Arnold Busck over hele landet](#)) eller [tegn årsabonnement for 349 kr. inklusiv porto og ekspedition](#).